

A bakk- és chemin-aszta- lokon 41.5 millió pengő forgott a múlt évben

Eltagadott pinkajövedelmek — Kik keresnek a pinkán — Budapesten
151 klubban kártyáznak — És most „nincs tovább!”

A belügyminiszter rendelete közibe cserdített a kártyakluboknak. Eddig három klubot szüntettek be, tíznek az ajtaját lepecsételték és tízenkettő ellen folyik a vizsgálat. Kitűnő kártyabarlangkutatóink: a szakdetektívek napokig fáradoztak ebben az ügyben és végül a belügyminiszter kimondta a nagy szót: „Nincs tovább!...”

Most hogy megkezdődött a nagy rendcsinálás, önkéntelenül felvetődik az az érdekes kérdés: mekkora lehet a summa, amelyet a kártya-klubok bakk- és chemin-asztalai egy-egy esztendőben megforgatnak és abszorbeálnak? A főváros statisztikai hivatala felhasználván a rendcsinálás alkalmát, néhány érdekes számadatot publikál a kártya-klubokról és a kártyapénzekről s ezekből a számadatokból hozzávetőlegesen

ki lehet kalkulálni, hogy mekkora tökéket forgat meg a kártyaasztal és mekkora tökéket nyel el a pinka?

A statisztikai hivatal publikációjából megtudjuk, hogy Budapesten most 151 olyan klub, kaszinó és egyesület van, amelyben kártyáznak és a 151 klub közül 30—35-re tehető azoknak a száma, amelyekben nagyban folyik a játék és amelyekben bakkarátóznak, vagy chemin de fert játszanak. A klubok a főváros szegényalapjának vigalmi adót fizetnek a kártyajövedelem után és a kártyapénzből eredő vigalmiadó-bevételekből nemcsak az derül ki, hogy melyik hónapban volt a legnagyobb a játék, hanem hozzávetőlegesen megállapíthatjuk azt is, hogy mikor volt legfálszabb a pinka. A főváros statisztikai hivatala szerint pengőértékre átszámítva:

1925-ben 338.768 pengőt,

1926-ban 307.396 pengőt fizettek a kártya-klubok vigalmi adó címén a fővárosnak.

Ebből a két számból mindenekelőtt kiteszik, hogy 1925-ben több pénz jutott a bakkarát-aszta-
lokonra, mint tavaly. Viszont elárulhatjuk azt is, hogy a bakkarát-aszta-
lok legnagyobb forgalma 1922-ben volt. 1923-ban és 1924-ben szintén jelentékeny volt a forgalom, de ebben a két esztendőben mégis inkább a tőzsdén játszottak az emberek, mint a klubokban.

Mikor a tőzsdekonjunkturát a tőzsdé-
krach váltotta fel: egyszerre megnépe-
sedtek a kártyaklubok,

melyeknek száma 1924-ben 164-re emelkedett és 51-re tették akkoriban azoknak a kaszinóknak a számát, amelyekben bakkarátó-aszta-
lok volt. Mikor a pénzünk stabilizálódni

kezdett: összezsugorodtak a téték a kártya-
asztalon, ellenben jelentékenyen megnőtt a
játékosok, különösen a poentörök száma.

A főváros a szegényalap számára két címen is szedi a vigalmi adót a pinkaforgalomból. A szegényalap minden hónapban megkapja a bevallott pinkajövedelem 25 százalékát és azonkívül az év végén progresszív kártyaadó címen egy összegben kapja meg az egész évi pinkaforgalomnak 30 százalékát. Ilyenformán a főváros a bevallott pinkajövedelem 46—47 százalékára teszi rá a kezét. 1925-ben még ennél is nagyobb volt a főváros részesedése, mert 1925-ben a pinkaforgalom 51 százaléka jutott a városi szegényalapnak. A főváros a havonként befolyó pinkaadóképpen (a progresszív kártyaadó nélkül)

1925-ben	221.960 pengőt
1926-ban	184.437 „

szedett be a kártyakluboktól. Mivel a kártyaklubokban rendszerint kétféle pinka van: a főpinka és „a személyzet pinkája” és mivel a személyzet pinkájába körülbelül ugyanakkora összeg kerül, amekkorát a kártyások a fővárosnak adóznak, ennél fogva a fővárosnak havonként befizetett pinkából eredő vigalmi adót ötszörösen kell venni, ha meg akarjuk tudni, hogy mekkora az az összeg, amely a kártyaasztalokról a két pinkába kerül. Ez az összeg a kártyaklubok bevallása szerint 1926-ban 922.185 pengőt tett ki. Mivel pedig a pinkába általánosságban „a bankok” öt százaléka kerüi, ennél fogva ki lehet számítani, hogy

évi 18.4 millió pengő az az összeg, amelyet a kártyaklubok bakk- és chemin-asztala egy esztendő alatt abszorbeál.

18.4 millió pengő nagyon sok pénz, amiből egyszerű szociális és kulturális intézményeket lehetne alkotni. Tizennyolc és félmillió pengő termékenyítő hatással lenne az iparra és a kereskedelemre is, ha véletlenül nem a bakkarát- és nem a chemin-aszta-
lok foglalták volna le. Pedig ha a pinkaszakértőknek és rendőri jelentéseknek hinni lehet, akkor a kártyaasztalok forgalma nem is 18.4 millió pengő, hanem legalább kétszeresére. Úgy kell megérteni a dolgot, hogy a bakkarátó-aszta-
lok forgalmának a kiszámításul a főváros vigalmiadó-bevétele szolgál. A törvény szerint a klubok pinkabevételének 25 százaléka jut a városi szegényalapnak.

Ha azonban a klubok eltitkolják a főváros emberei előtt a pinka igazi forgalmát,

ják, hogy

a kártyaklubok között alig van öt-hat, amely a valóságos forgalmat bevallja a főváros embereinek.

Erre rájöttek már a városházán is és 1924 végén pinkaellenőröket küldtek a gyanús klubok nyakára. Abban a hónapban, amikor a pinkaellenőrök első ízben jelentek meg a kártyaklubokban: a szegényalap pinkajövedelme egyszerre megduplázódott. A pinkaszakértők szerint a fővárosnak legalább háromakkora jövedelem járna, mint amennyit kap és a mai pinka-vigalmiadó háromszorosának az ötszörösét kell venni, ha meg akarjuk tudni a nagy pinka őszinte és igazi forgalmát. Mivel pedig az úgynevezett „személyzeti pinka” jövedelme körülbelül félakkora, mint a nagypinkáé, ennél fogva tulajdonképpen huszonkét és félszeresen kell venni azt az összeget, amelyet a kártyaklubok most havonként vigalmi adó címen a fővárosi szegényalap céljaira beszednek és ez a huszonkét és félszeresen vett vigalmi adó adja aztán azt az öz-

Mindig
Meister-szappant
vegyen!

szeget, amelyet a pinkák évente elnyelnek.

**A vigalmi adó huszonkétésfélszerese:
4,149.382.5 pengő.**

Ez lenne tehát a pinkák jövedelme. Mivel azonban a kezdő, az újító és a retiráló „bankokból“ rendszerint tíz százalékot szoktak a pinkába tenni, tehát a pinkaforgalom tízszeresét kell vennünk, ha meg akarjuk állapítani, hogy *mekkora az a summa, amelyet a bakk- és cheminasztalok megforgatnak.*

Ez a suma — a pinkák forgalmának a tízszerese — a múlt esztendőben a mi számításunk szerint 41.5 millió pengőt tett ki.

Ugyancsak a pinkaszakértők állítják, hogy azt a hatalmas vagyont, ami a kártyasztalra kerül: végeredményben hosszabb-rövidebb idő alatt mind elnyeli a pinka. Nem marad ott pénz sem a bankár, sem a poentörök zsebében; ellenben a pinkavagyonnak jó része lassacskán és titokzatos módon különböző zsebekben tűnik el. *Keres itt a pinkabérlő, mert hisz a legtöbb helyen az is van, keres a krupié, keres a zsetonos, keresnek a „slepperek“ és keresnek azok a „fakinók“, akik éjszakákon át lesik a nyereséggel visszavonuló bankárokat, hogy nyereségmorzsákat kolduljanak tőlük. Klubnyelven „klimerek“-nek hívják ezt a furcsa szerzetet.*

A belügyminiszter most rendet csinál a kártyaklubok birodalmában és kimondta a nagy szót, hogy „nincs tovább!“ Egy nagy és furcsa „társadalmat“ nagyon közelről és nagyon kellemetlenül érint ez a rendcsinálás, mert a társadalomnak egy egész különös és furcsa kategóriája élt éveken keresztül a bakk- és a chemin mellett a pinkából. A poentörök ezreit, a bankárok százait érinti nagyon közelről a belügyminiszter rendcsinálása; de közelről érinti a krupiékat, a játékbírókat, a zsetonosokat, a sleppereket és a klimereket egyaránt.